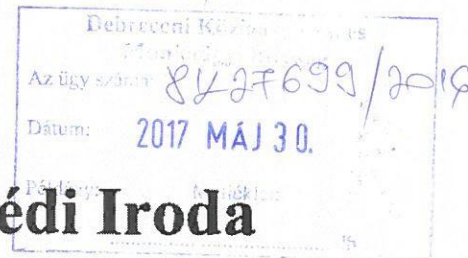

Háírás hiteles

Dobrossy és Társai Ügyvédi Iroda

Dr. Dobrossy István ügyvéd

DEBRECENI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG
útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
részére

DEBRECEN
Perényi utca 1.
4026

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/124 0 -0 /2017
Érkezett:	2017 JÚN 09.
Példány:	1
Melléklet:	11 db
Kezelőiroda:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ügyfelem, Barta Judit

[redacted] képviseletében (1. számú melléklet: ügyvédi meghatalmazás), a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.699/2016/13. számú ítélete, mint bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapítása iránt – a törvényes határidőn belül – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy

- állapítsa meg az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.699/2016/13. számú ítélete, mint bírói döntés alaptörvény-ellenességét és a hivatkozott ítéletet az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján megsemmisíteni és az ügyben eljáró bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítani szíveskedjen.

A felperesnek az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (1b) a) pontja szerinti jogosultsága igazolása érdekében elő kívánom adni, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § (1) bekezdésében meghatározottak szerinti, az egyedi ügyben érintett személy, mivel az érintett ügyben peres félként (felperesként) részt vett.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1./ A megsemmisíteni kért bírói döntés megnevezése:

- a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.699/2016/13. számú ítélete

A határidő-számításhoz szükséges adatok közlése:

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.699/2016/13. számú ítélete átvételének napja: 2017. március 29.

2./ Az Alaptörvényben biztosított, peres eljárás során sértett jogok megnevezése:

Az Alaptörvény Nemzeti Hitvallás című fejezete értelmében: „Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.

Valljuk, hogy népiralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi. „Valljuk, hogy az emberi lét alapja az emberi méltóság.” „Valljuk az elesettek és a szegények megsegítésének köteleességét.”

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség című fejezetének I. cikke értelmében: „(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség című fejezetének II. cikke értelmében: „Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség című fejezetének VI. cikke értelmében: „(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség című fejezetének XXIV. cikke értelmében: „(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni”.

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése értelmében: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdése értelmében: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sért.”

Az Alaptörvény 28. cikke értelmében: „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

3./ A közvetlen érintettség kifejtése, az eljárás megindításának indokai:

a./ Az eljárás előzményei:

A Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal Gyámügyi és Igazságügyi Főosztálya (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) 2016. július 26. napján kelt HB/08-SZGY/01468-3/2016. számú határozatával a felperest, mint szolgáltatást megszervező és működtető személyt kötelezte, hogy a Debrecen, Tömös u. 64. sz. alatti ingatlanban bejegyzés hiányában nyújtott szolgáltatást szüntesse meg, továbbá ezzel egyidejűleg 500.000 Ft szociális igazgatási bírság megfizetésére is kötelezte.

Az első fokú határozat ellen a felperes fellebbezést nyújtott be az alábbi indokolással:

A felperes semmilyen szociális szolgáltatást nem nyújt, az ingatlanban lakó személyek és a felperes között jogviszony nem áll fenn, az ingatlan lakói a lakhatás jogán kívül semmilyen egyéb szolgáltatásra nem jogosultak. A hatóság nem tárta fel a tényállást, amennyiben ezen kötelezettségének eleget tett volna, világossá vált volna számára, hogy az ingatlanban lakó személyek háztartási alkalmazottakat foglalkoztatnak, akik elvégzik mindazokat a feladatokat, amelyeket a hatóság a felperes által nyújtott szociális szolgáltatásként nevezett meg. A felperes intézményvezetői feladatokat soha nem látott el, szociális szolgáltatást nem szervez, nem végez, pénzt nem kezel. A Debrecen, Tömös utcai ingatlanban lakó személyek Alaptörvény által biztosított joga a tartózkodási helyük szabad megválasztása.

Felperes fellebbezése alapján eljáró alperes 2016. október 6. napján HB/08-SZGY/01468-3/2016. hivatkozási számú, SHF-A/13495-1/2016 iktatószámú határozatával helybenhagyta az elsőfokú döntést.

Az alperes álláspontja szerint a felperes fellebbezése nem volt alapos, a felperes bejegyzés nélküli szociális szolgáltatást nyújt az ingatlanban, az ellátás megszervezésében és az intézmény működtetésében kiemelt szerepe van.

b./ Felperes kereseti kérelme és az alperes védekezése

Fentiek alapján, a felperes keresetet terjesztett elő, melyben előadta azt, hogy az alperes határozatának meghozatala során számos, a tényállás feltárása szempontjából releváns körülményt figyelmen kívül hagyott, így különösen azt, hogy

- a felperes a bennlakókkal semmilyen jogviszonyban nincs, részükre soha semmilyen szolgáltatást nem nyújtott,
- a Tömös utcai ingatlanba beköltöző személyek a lakhatás jogán kívül – amelyet nem a felperestől, hanem az ingatlan tulajdonosától kaptak - semmilyen egyéb szolgáltatásra nem jogosultak.
- ha a lakók nem tudják ellátni magukat, háztartási alkalmazottakat vehetnek igénybe a 2010. évi XC. törvény szabályainak megfelelően. Amennyiben az alperes a tényállást feltárta volna, arra a megállapításra jutott volna, hogy a háztartási alkalmazottak Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál regisztrált munkavállalók.
- a felperes a háztartási alkalmazottak felett munkáltatói jogokat nem gyakorol, pénzt nem kezel, az ingatlanban egy irányítást nélkülöző, spontán szerveződő lakóközösség él.

A fentiek alapján megállapítható alperesi állítással ellentétben a felperes se nem szervez, se nem nyújt szociális szolgáltatást. Mind az elsőfokú hatóság, mind az alperes úgy hozta meg határozatát, hogy nem tisztázta a tényállást, illetve azt kezdettől fogva rosszul állapította meg és erre a valóságnak nem megfelelő tényállásra alapította a további döntéseit.

Az alperes fenntartotta a fenti számú határozatában foglaltakat, egyúttal kérte a kereset elutasítását.

c./ Az elsőfokú bíróság ítélete

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2017. március 22. napján kelt, 8.K.27.699/2016/13. számú ítéletével a keresetet elutasította.

A Bíróság a helyszíni ellenőrzésekről készült jegyzőkönyvek, a háztartási alkalmazottak és a felperes nyilatkozatai alapján úgy ítélte meg, hogy az ingatlanban a felperes az Szt. 67. § (1) bekezdése szerinti tevékenységet megvalósítja, így téves a felperes azon hivatkozása, hogy csupán lakhatást nyújt az ingatlanban élőknek. A Bíróság álláspontja szerint az első- és másodfokú hatóságok tényállás tisztázási kötelezettségüknek eleget tettek. A Bíróság a felperes által tanúként idézni kért [REDACTED] nem hallgatta meg.

4./ Indoklás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel

Álláspontom szerint a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.699/2016/13. számú ítéletével súlyos alkotmányossági aggályokat vet fel, illetve az Alaptörvénybe ütköző tekintettel arra, hogy a hivatkozott ítélet meghozatala során Ügyfelem Alaptörvénybe foglalt jogainak sérelme következett be az alábbiak miatt:

Ügyfelem tisztességes eljáráshoz, illetve ésszerű, tisztességes és erkölcsös bírói döntéshez fűződő jogait az Alaptörvény alábbi rendelkezései teremtik meg:

Az Alaptörvény Nemzeti Hitvallás című fejezete értelmében: „*Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése. Valljuk, hogy népuradalom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.*” „*Valljuk, hogy az emberi lét alapja az emberi méltóság.*” „*Valljuk az elesettek és a szegények megsegítésének köteleességét.*”

Álláspontom szerint nem méltányos, hogy a felperes által igazolt tényeket (az ingatlanban háztartási alkalmazottak dolgoznak, köztük és a felperes között nincs jogviszony, a lakók és a felperes között nincs jogviszony) mind az eljáró hatóságok, mind a bíróság figyelmen kívül hagyták döntésük meghozatala során.

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség című fejezetének I. cikke értelmében: „*(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsődendő kötelezettsége.*

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség című fejezetének II. cikke értelmében: „*Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.*”

Álláspontom szerint a felperes emberi méltósága sérült a fenti eljárással, mivel már évek óta egy olyan magatartásért, jogsértésért kell felelnie, hatóságok elé és bíróságra járnia, amelyet nem követett el.

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség című fejezetének VI. cikke értelmében: „*(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.*

A fenti eljárással a felperes jó hírnevéhez való joga is csorbult, mivel hiába próbálja tisztázni a kialakult helyzetet, minden eljáró szerv tévesen értékeli a tényállást, ebből kifolyólag rá nézve kedvezőtlen döntést hoz, valótlán képet fest a felperesről.

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség című fejezetének XXIV. cikke értelmében: „*(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.*”

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése értelmében: „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*”

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdése értelmében: „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sért.*”

Az Alaptörvény 28. cikke értelmében: „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Álláspontom szerint semmiképpen nem egyeztethető össze a közjóval és az erkölccsel, ha egy embert olyan jogsértésért bírságnak meg, amelyet nem követett el és hiába próbálja tisztázni magát, az érveit és a bizonyítási indítványát is figyelmen kívül hagyják.

A felperes megbírságolása nem erkölcsös és nem feleltethető meg a közjónak, mivel a terhére rótt jogsértéseket nem követte el.

Álláspontom szerint mivel a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.699/2016/13. számú ítélete az Alaptörvénybe ütközik, ezért azt a Tisztelt Alkotmánybíróságnak meg kell semmisítenie.

A Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására vonatkozó jogosultságát az Abtv. 27. §-a alapozza meg.

5./ Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.699/2016/13. számú jogerős ítéletével szemben nincs helye kúriai felülvizsgálatnak, mivel a megállapított fizetési kötelezettség az 1.000.000 Ft-ot nem haladja meg, tehát a kérelmező jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.

6./ Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást az ügyben:

Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve perújítás kezdeményezésére nem került sor.

7./ Az indítványozó nevének közzétételéhez, illetve az indítványban szereplő személyes adatok közzétételéhez hozzájárul.

Képviselési jogosultságomat igazoló ügyvédi meghatalmazásomat mellékelten csatolom.

Debrecen, 2017. május 29.

Tisztelettel:

DOBROSSY ÉS TÁRSAI
ÜGYVÉDI IRODA
Dr. Dobrossy István
ügyvéd
4025 Debrecen, Simonffy u. 57.
Dr. Dobrossy István
ügyvéd

Mellékletek:

- 1. számú melléklet: ügyvédi meghatalmazás
- 2. számú melléklet: a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.699/2016/13. számú ítélete

